

Baggrunden for bestemmelsen i stk. 2 er artikel 88 i Fællesskabets Patentkonvention. Den skal kun bringes i anvendelse, hvis Danmark tager forbehold i henhold til art. 88. Om dette spørgsmål henvises til de almindelige bemærkninger.

Artikel 88 er en overgangsbestemmelse, der angår oversættelsen af patentskriftet vedrørende fællesskabspatentet. I henhold til artikel 65 i Den europæiske Patentkonvention skal hver kontraherende stat i princippet kunne forlange det europæiske patentskrift oversat, såfremt dette ikke er affattet på det pågældende lands officielle sprog. I henhold til artikel 14, stk. 9, i fællesskabets konvention er denne mulighed udelukket for EF-staterne.

Artikel 88 indrømmer i en overgangsperiode disse stater mulighed for at forbeholde sig ret til at fordrø patentskriftet vedrørende fællesskabspatentet oversat, hvis det ikke er affattet på et af den pågældende stats officielle sprog. I forhold til artikel 65 i Den europæiske Patentkonvention er artikel 88 dog begrænset, navnlig hvad angår offentliggørelse af oversættelsen og virkningen af, at denne ikke indleveres til patentmyndigheden. Der er hverken fastsat nogen offentliggørelse for patenthaverens regning, eller nogen sanktion gående ud på, at fællesskabspatentet anses for ugyldigt fra indleveringen, hvis den ikke indleveres.

Stk. 1 indrømmer hver af de kontraherende stater mulighed for at tage forbehold ved undertegnelsen eller deponeringen af ratifikationsdokumentet. Ved undertegnelsen havde kun Italien benyttet sig af denne mulighed.

Dette forbehold går ud på, at en patenthaver først kan gøre de til fællesskabspatentet knyttede rettigheder gældende i den pågældende stat, når han har indleveret den krævede oversættelse af patentskriftet til Den europæiske Patentmyndighed, og altså ikke som fastsat i artikel 65, stk. 1, i Den europæiske Patentkonvention til vedkommende nationale patentmyndighed. Hertil skal oversættelsen videresendes af Den europæiske Patentmyndighed.

I henhold til stk. 2 indtræder den nærmere virkning allerede ved offentliggørelsen af patentskriftet vedrørende fællesskabspatentet, blot oversættelsen inden tre måneder efter dette tidspunkt er indleveret til Den europæiske Patentmyndighed.

Indleveres oversættelsen på et senere tidspunkt, kan patenthaveren for andres udnyttelse indtil dette tidspunkt af hans opfindelse gøre de samme rettigheder gældende som for udnyttelse af opfindelsen efter offentliggørelsen af ansøgningen i henhold til artikel 34, stk. 1, nemlig krav på en rime-

lig erstatning; kravet kan dog først rejses, når oversættelsen er indleveret. For tiden efter indleveringen af oversættelsen kan patenthaveren gøre samtlige rettigheder, der i henhold til artiklerne 29-36 er knyttet til patentet, gældende, altså også retten til at forbyde andre at udnytte opfindelsen. Denne virkning er dog over for de personer, der i mellemperioden har udøvet opfindelsen eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, begrænset til et tidsrum af tre år efter, at fristen for indsigelse mod det europæiske patent er udløbet. Indgives oversættelsen nemlig først tre år efter, at denne frist er udløbet, bestemmes det i stk. 4, at retten til at forbyde sådanne at udnytte opfindelsen ikke længere kan udøves. Sidstnævnte kan tværtimod fortsat udnytte opfindelsen på rimelige betingelser. Disse rimelige betingelser behøver ikke at være begrænset til den i stk. 3 omhandlede rimelige erstatning. Med rimelige betingelser menes ikke blot en erstatning af rimelig størrelse for udnyttelse af opfindelsen, men der skal også tages hensyn til udnyttelsens art, måde og omfang.

Stk. 5-7 indeholder bestemmelser om forbeholdets bortfald. Såfremt en kontraherende stat ikke af sig selv tilbagekalder forbeholdet, ophæves det efter enstemmig afgørelse truffet af Rådet for De europæiske Fællesskaber.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget bør Danmark principielt ikke benytte sig af muligheden for forbehold i henhold til artikel 88, idet offentlighedens behov for at få kendskab til hovedindholdet af patentet må anses for opfyldt med den oversættelse til dansk af patentkravet, som skal indleveres i henhold til § 96, stk. 1. For den del af dansk erhvervsliv, for hvilke de til sin tid gældende fællesskabspatenter er af interesse, vil det næppe være nogen væsentlig byrde om nødvendigt at skulle bekoste oversættelse til dansk af patentbeskrivelsen. Det er i denne forbindelse af praktisk betydning, at ca. 80 pct. af de europæiske ansøgninger ventes affattet på engelsk.

Dette forhold må for øvrigt antages at bevirke, at i hvert fald de EF-lande, der ikke har engelsk som officielt sprog, vil stille krav om oversættelse, hvis blot et land - bortset fra Italien - benytter sig af artikel 88. En f. eks. engelsksproget ansøgning måtte i så fald oversættes til i alt fald dansk, fransk, italiensk, hollandsk og tysk. Dette ville lægge en så stor økonomisk byrde på fællesskabspatentansøgninger, at det vil være mere fordelagtigt at søge nationale og europæiske patenter, således at fællesskabspatentansøgninger slet ikke kom i funktion.

Oversættelse af fællesskabspatentskriftet til dansk, hvis det er grundlag for retssager her i lan-